

UCHWAŁA NR/...../.....
RADY MIEJSKIEJ W KAZIMIERZY WIELKIEJ
z dnia 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia petycji o nadanie nazwy alei w Kazimierzy Wielkiej: **“Aleja im. Józefa Daruła”**

Na podstawie art.18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz.U. z 2024 r. poz.1465 z późn. zm.), oraz art. 9 ust. 2 ustawy o petycjach (tj. Dz.U. z 2018 r., poz. 870), Rada Miejska w Kazimierzy Wielkiej uchwala co następuje:

§ 1.

Uznaje się, że wniesiona w dniu 27 lutego 2025 roku petycja dotycząca **nadania nazwy alei w Kazimierzy Wielkiej – odcinek między drogą DW768, wzdłuż zalewu do tężni - “Aleja im. Józefa Daruła”**, zasługuje na uwzględnienie.

§ 2.

Uzasadnienie dla sposobu rozpatrzenia petycji stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3.

O sposobie rozpatrzenia petycji Przewodnicząca Rady Miejskiej zawiadomi wnoszącego petycję.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miejskiej

UZASADNIENIE

Do Rady Miejskiej w Kazimierzy Wielkiej w dniu 27 lutego 2025 roku wpłynęła petycja, poparta podpisami mieszkańców Kazimierzy Wielkiej, dotycząca **nadania nazwy alei w Kazimierzy Wielkiej – odcinek między drogą DW768, wzdłuż zalewu do tężni – "Aleja im. Józefa Darula"**.

Autor petycji, działający w imieniu Mieszkańców Miasta I Gminy Kazimierza Wielka, pragnie w szczególny sposób upamiętnić postać Józefa Darula i jego zasługi dla Kazimierzy Wielkiej.

Józef Darul (znany także jako Józef Darol) urodził się w dniu 14 lutego 1913 roku w Steinhagen w Niemczech. W 1926 roku wraz z rodzicami przyjechał do Polski. Zamieszkał w Przemyślu, gdzie ukończył trzyletnią szkołę zawodową i podjął pracę, jako ślusarz w prywatnym warsztacie. W czasie II wojny światowej, w 1942 roku, został wywieziony na roboty przymusowe do Niemiec. Po wyzwoleniu osiedlił się na Rzeszowszczyźnie, gdzie działał w strukturach Polskiej Partii Robotniczej. Aktywnie angażował się w pracę społeczną, uzupełniał wykształcenie i kształcił się na rozmaitych kursach. Gdy Ukraińska Powstańcza Armia wydała na niego wyrok śmierci, znalazł schronienie w Kielcach, zdobywając doświadczenie w administracji, zwłaszcza w sprawach rolniczych. Wysłano go na studia do Warszawy w celu podniesienia kwalifikacji.

W 1958 roku został nianowany I Sekretarzem Komitetu Powiatowego w Kazimierzy Wielkiej. Wówczas miasto liczyło nieco ponad pięć tysięcy mieszkańców i architektonicznie sprawiało przygnębiające wrażenie. W 1954 roku Kazimierza Wielka, będąca wówczas wsią, uzyskała status osady, a w 1959 roku, już za czasów Darula, została miastem z prawami miejskimi.

W 1956 roku zdecydowano, że miasto Kazimierza Wielka stanie się stolicą nowo utworzonego powiatu – wówczas jednego z najmniejszych w kraju i najmniejszego na Kielacczyźnie.

Tymczasem Kazimierza Wielka nadal wyglądała jak głęboka prowincja: brakowało asfaltów i chodników. W centralnej części miasta znajdowały się zaniedbane stawy z nieczystościami po produkcji cukru z posadowionej nieopodal fabryki. Taki stan rzeczy zastał Józef Darul i podjął działania zmierzające do zmian. Skutecznie mobilizował ludzi do czynów społecznych, zmieniających oblicze miejscowości dając przy tym przykład pracowitości i zaangażowania.

Józef Darul był człowiekiem czynu, dla którego nadrzędną wartością było dobro społeczeństwa. Sprawił, że ludzie uwierzyli w sens własnej pracy. Dlatego, w ramach czynu społecznego, przy budowie wielu obiektów w mieście pracowali wszyscy bez wyjątku. W pierwszym roku uporządkowany został centralny placik Kazimierzy. Następnie zajęto się starym parkiem, wybudowano muszlę koncertową, ogródek jordanowski z basemen na lato i torem saneczkowym na zimę. W parku wybudowano nową kawiarnię. Liceum Ogólnokształcące otrzymało nowy gmach. W dotychczasowym budynku powstał Powiatowy Dom Kultury. Rozwodziła się budowa osiedla mieszkaniowego przy ulicy Partyzantów. W niedługim czasie powstaje sala widowiskowa na sześćset miejsc z kabiną projekcyjną do wyświetlania filmów panoramicznych. W Kaizmierzy Wielkiej odbywają się recital, przedstawienia teatralne, koncerty itp. Zostaje oddany do użytku Dom Towarowy z imponującą wówczas, nowoczesną, szklaną konstrukcją. Zalewy w centralnej części miasta, z rowerkami wodnymi, kajakami i żaglówkami, sprawiają imponujące wrażenie.

Józef Darul żył skromnie. Mieszkał w wynajętych pokojach w cukrowni. Dopiero pod koniec życia, gdy zdrowie zaczęło szwankować, zamieszkał w skromnym mieszkanku w bloku. Mieszkania, które mu wcześniej przydzielano, odstępował bardziej potrzebującym. Umiera we wrześniu 1974 roku, mając 61 lat.

Wnoszący petycję, apeluje do Rady Miejskiej w Kazimierzy Wielkiej o upamiętnienie tej wyjątkowej postaci, posiadającej znaczący wpływ na dzieje Kazimierzy Wielkiej. Dowodem uznania będzie nadanie nazwy alei w Kazimierzy Wielkiej – odcinek między drogą DW768, wzdłuż zalewu do tężni – "Aleja im. Józefa Darula".

Przedmiotowa petycja była tematem obrad na posiedzeniu komisji Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 20 marca 2025 roku, podczas którego komisja rozpatrzyła złożoną petycję, uznając ją za zasadną. Podkreślono doniosłe znaczenie działalności i konieczność zachowania w pamięci postaci Józefa Darula. Rada Miejska w Kazimierzy Wielkiej podziela argumenty Komisji Skarg Wniosków i Petycji i uznaje petycję za zasadną.